

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 267/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

204/2009. (VII. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) mohácsi lakos **panaszos**¹ 2009. április 27-én előterjesztett **panaszát** a 2009. július 8-án tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2009. április 27-én adta postára beadványát és annak mellékleteit.

Panaszában előadta, hogy 2009. február 26-án hajnalban rendőrök ébresztették fel, és bilincsben vitték a rendőrkapitányságra, majd Pécsre, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányságra. Az intézkedés (elővezetés) során arra hivatkoztak, hogy 2009. február 11-én idézés ellenére nem jelent meg.

A panaszos az idézésről tudott, azonban e-mailben és telefonon is jelezte a megyei rendőr-főkapitányságon, hogy nem fog megjelenni, mivel ugyanazon ügyben bíróságon folyt ellene magánvádas eljárás.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos véleménye szerint „jogalap nélkül” folyt ellene nyomozás a megyei rendőr-főkapitányságon, amíg ellene ugyanezen ügyből kifolyólag bírósági eljárás is folyamatban volt. Álláspontja szerint megfelelően kimentette magát, azonban erre választ nem kapott.

A fentiek szerint az elővezetés ellen panasszal élt, azonban azt elutasították.

Kérte annak megvizsgálását, hogy jogszerű volt-e az elővezetése, illetve hogy a panasz elutasításáról hozott határozat megfelelő megállapításra jutott-e, továbbá hogy a jogorvoslati lehetőségekről megfelelő tájékoztatást kapott-e.

II.

A panaszos által csatolt rendőrségi és bírósági iratokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A panaszos 2009. március 2-án kelt panaszt nyújtott be az elővezetésével szemben, melyet az illetékes ügyészség a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195. § (4) bekezdése alapján 2009. március 12-én elutasított. A határozat megállapította, hogy szabályszerűen folyt büntetőeljárás a rendőr-főkapitányságon a panaszossal szemben, és ennek keretében idézték igazságügyi elmeorvosi vizsgálatra, amelyen az idézés ellenére sem jelent meg.

2) A rendőr-főkapitányság határozatával a panaszost az elővezetés költségeinek megtérítésére kötelezte a Be. 162. § (7) bekezdése alapján. A határozattal szemben a panaszos panasszal élt, amelyet az illetékes ügyészség 2009. április 10-én kelt határozatával elutasított mint alaptalant.

3) A párhuzamosan folyó eljárásokról a Testület a rendelkezésére álló adatok alapján az alábbiakat állapította meg.

Az illetékes rendőr-főkapitányság – közvádas bűncselekmény kapcsán eljárva – a sértettől értesült, hogy bírósági szakban ugyanazon ténybeli alapból másik – magánvádas – büntetőeljárás is folyamatban van. A rendőrségi megkeresést követően az elsőfokú bíróság megszüntette a magánvádas eljárást, azonban a panaszos (vádolt) fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság 2008. október 28-án az elsőfokú megszüntető végzést hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására szólította fel.

Ezt követően – 2008. december 4-én – az elsőfokú bíróság a Be. 501. § (1) bekezdésének a) pontja alapján az iratokat az ügyésznek küldte meg, és az erről hozott végzésben tévesen tüntette fel a jogorvoslati lehetőséget. A panaszos fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság rámutatott, hogy a Be. 505. § d) pontja szerint a fellebbezéssel támadott végzés ellen nincs helye fellebbezés benyújtásának, így a panaszos beadványát a másodfokon eljáró tanács 2009. január 29-én elutasította.

III.

1) A Testület az ügy iratainak áttanulmányozását követően – az elővezetés jogalapját illetően – megállapította hatáskörének hiányát.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. Fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette (...) kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Jelen esetben olyan rendőri intézkedést – gyanúsítottkénti elővezetés – tett a panaszos panasz tárgyává, amelynek foganatosítását a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) szabályozza. Ennek megfelelően jelen ügyben azt kellett vizsgálni, hogy áll-e a panaszos rendelkezésére olyan speciális büntetőeljárás jogorvoslat, amely az általa sérelmezett rendőri fellépés orvoslására alkalmas.

A Testület e vonatkozásban megállapította, hogy a Be. 195. §-ának (1) bekezdése a panaszos által sérelmesnek ítélt intézkedés – az elővezetés, illetve az ezzel kapcsolatos költségek megtérítésére kötelezés – vonatkozásában megfelelő jogorvoslati lehetőséget biztosít, mellyel a panaszos élt is. Ezért a panaszos sérelmeinek orvoslására jogszabály lehetőséget ad a büntetőeljárás keretein belül, így az Rtv. által biztosított jogorvoslati lehetőség igénybevételére és a Testület eljárása útján nincs mód.

A Testület tájékoztató jelleggel rögzíti azt is, hogy a panaszokat elutasító határozatok a Be. 195. § (5) bekezdésének utolsó fordulata szerint megfelelően tartalmaztak

kioktatást arra vonatkozóan, hogy a panaszokat elbíráló határozatok ellen nincs helye jogorvoslatnak. Azonban az, hogy a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőség folytán hozott határozat ellen további, külön jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre, a Testület hatáskörét és az adott ügyben a hatáskör hiányának megállapítását nem érinti. Ezért a panaszos beadványának azon részét, amelyben előállítása jogalapját kifogásolta, a Testület – hatáskörének hiánya miatt – elutasította.

2) A Testület a panaszossal szemben foganatosított elővezetés jogalapján kívül vizsgálata tárgyává tette annak módját is, hiszen ennek kivizsgálása (mint az Rtv. 34. §-ában szabályozott rendőri intézkedés) a Testület hatáskörébe tartozik. E tekintetben azonban a Testület az alábbi következtetésekre jutott.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint a „Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”

A Testület az eljárási határidőre vonatkozó szabályt a panaszolt esetre alkalmazva megállapította, hogy a panaszolt intézkedésre (elővezetésre) 2009. február 26-án került sor, míg a Testülethez fordulás időpontja 2009. április 27. Emiatt a panaszos beadványának azon részét, amelyben elővezetése módját sérelmezte – vagyis, hogy a rendőrök őt hajnalban ébresztették, és megbilincselve vezették elő – a Testületnek elkövettség miatt kellett elutasítania.

IV.

Mivel a kérdéses panasz vonatkozásában a Testületnek a fenti okfejtés alapján az ügyben részben nincs hatásköre eljárni, részben pedig a beadvány elkövetett, ezért a Testület a rendelkező részben leírtak szerint foglalt állást.

Budapest, 2009. július 8.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre

elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferczy Nóra

testületi tag

Dr. Féja András

előadó testületi tag

Kádár András Kristóf

testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület